

Соф.
Бакунин
11/18/н.
К 85/1950

ДНЕВНИКЪ-ТЪ

НА ЕДИНЪ БѢДЕНЪ МОМЪКЪ.

или

РАЗМЫШЛЕНИЕ

върху человѣческій животъ.

A.

Парижъ, 20 Апрілія, 185...

Его мя и второй вечеръ въ печалнѣтѣ тѣзи стаіж; съ горесть глядамъ на студеното и огнище и като вѣренъ слушамъ однообразныи звукове на шумътъ по улицѣтѣ. Осѣщамъ себе си по-осамотенъ, по-оставенъ и по-отчаянъ отъ оногозъ който на счупенѣ дѣсицѣ и всрѣдъ яростныи и ледяны морскы вѣлмы бѣдствува на междѣтѣ между животътѣ и смертьтѣ. — Но стига вече толкозъ боязливость! Искамъ да посрѣшнѣ сѫдѣтѣ си лице съ лице, за да навыкинѣ да ся не ужасавамъ вече отъ лицето и; искамъ да отворїж сърдцето си, което е вече прѣмѣло отъ скрѣбъ, на едничкыйтѣ мой пріятель на когото съжалѣніето не мя докача, на бѣдныйтѣ и по-